

Izvor și râu

Mihai Eminescu

Născute-abia izvoare stau de sfadă
Deprind copile oceanica lor limbă
Și trec spărgându-și albia lor strâmbă
Prin lunci mulțime și prin stânci grămadă.

Din munte-aleargă și la șes se plimbă
Colo-n cuiabar de ape fug să cadă,
Colo cu șir de valuri fac paradă,
Aceleași sunt deși mereu se schimbă.

Cu adâncimea apei s-adâncește
Din glasul lor a sunetului scară
Devine tristă, rânduri-rânduri crește.

Până ce urnindu-se în marea-amară
Un fluviu mândru ce-ostenit mugește
Trecutul glas cu totul și-l uitară.